

Nr 9

Allmänna beredningsutskottets utlåtande i anledning av väckta motioner om vidgning av frikretsområdena för telefonsamtal på landsbygden.

I de likalydande, till allmänna beredningsutskottet hänvisade motionerna I: 158 av fru *Nilsson m. fl.* och II: 210 av herrar *Andersson* i Björkäng och *Börjesson* hemställes, att riksdagen må hos Kungl. Maj:t begära åtgärder för att vidga frikretsområdena på landsbygden, så att varje ort får lokala samtal till närmaste stad.

I motionerna anföres, att landsbygden är missgynnad i förhållande till städerna i fråga om telefonkostnader. Då telefonkostnaderna kan minskas vid fortskridande automatisering, borde det vara rimligt att vidga frikretsområdena på landsbygden. Det vore en inte oväsentlig detalj i en positiv befolkningspolitik.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionerna från telestyrelsen samt Landskommunernas förbund och Riksförbundet Landsbygdens folk (RLF).

Telestyrelsen redogör för de åtgärder som de senaste åren vidtagits för att åstadkomma en utjämning av telefonkostnaderna mellan landsbygd och tätorter och framhåller, att en reell sänkning av telefonavgifterna skett genom att taxorna ej behövt höjas trots penningvärdeförsämringen och verkets ökade omkostnader.

Styrelsen meddelar vidare bl. a., att utredningar enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande pågår inom styrelsen rörande taxeproblem, sammanhängande med övergången till helautomatisk drift. Dessa utredningar syftar bl. a. till att klargöra om och i vilken utsträckning ytterligare åtgärder kan och bör vidtagas för att minska telefonkostnaderna för landsbygdens befolkning.

Såväl *Landskommunernas förbund* som *RLF* tillstyrker åtgärder för successiv utjämning av telefonkostnaderna mellan land och stad.

Utskottet. I proposition till 1946 års riksdag angående förbättring av landsbygdens telefonförhållanden (nr 219) förordade föredragande departementschefen under hänvisning till förslag av 1944 års telefonkommitté och telestyrelsen bl. a. åtgärder i syfte att giva alla abonnenter möjlighet att utan särskild avgift telefonledes komma i förbindelse med den plats, som i sådant sammanhang kunde betraktas som huvudort för bygden. Genomförandet av dessa åtgärder vore emellertid ett arbete på lång

sikt. Det av departementschefen uppställda målet synes rätt nära ansluta sig till motionärernas yrkande att varje ort skall få lokala samtal till närmaste stad.

I anledning av propositionen bemyndigade riksdagen Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med ovannämnda förslag låta vidtaga behövliga åtgärder, och sådana har också i icke obetydlig utsträckning kommit till stånd.

Landsbygdsbefolkningens berättigade krav på lättnader i sina telefonkostnader har sålunda beaktats inom ramen för tillgängliga resurser, ehuru det uppsatta målet ännu icke kunnat helt realiseras. Utskottet finner naturligt att en viss otålighet ger sig till känna på orter, som ännu icke fått sina telefonförhållanden i här ifrågavarande avseende ordnade på ett tillfredsställande sätt. Det är därför enligt utskottets mening angeläget, att 1946 års program fullföljes så snart som möjligt. Som framgår av det föregående har telestyrelsen sin uppmärksamhet riktad på dessa frågor, och man synes kunna förvänta att allteftersom förhållandena det medger åtgärder successivt skall vidtagas för åstadkommande av ytterligare lättnader.

Då man, enligt vad som ovan anförts, lär kunna emotse åtgärder, varigenom motionärernas väsentliga syfte skulle bli i rimlig utsträckning tillgodosett, torde någon riksdagens skrivelse i ärendet icke vara erforderlig.

Utskottet får därför hemställa,

att de likalydande motionerna I: 158 och II: 210 må anses besvarade genom vad utskottet ovan anförts.

Stockholm den 6 mars 1956

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

PATRIK SVENSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Andersson, Lars*, Jonsson, John Wiktor*, fru Wallentheim, herrar Jansson, Erik, Persson, Johan, Holmqvist, Lundström, Strandler, Sörlin*, Nord* och fru Nilsson;

från andra kammaren: herrar Svensson i Alingsås, Gustafsson i Bogla*, fru Sjöstrand, fru Svedberg, herrar Dickson*, Nordkvist i Kalmar*, Sehlstedt*, Bark, Hammar, Andersson i Ronneby, Braconier* och Börjesson.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.